Кулікова Є. О.
Фахівець І категорії науково-редакційного відділу,
Викладач кафедри фінансового менеджменту
та фондового ринку
Одеський національний економічний університет,
м. Одеса, України

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Проблема формування професіоналізму діяльності та особистості викладачів ЗВО пов'язана з високим рівнем вимог, які пред'являються суспільством та професійною спільнотою до педагогічної діяльності, що, у свою чергу, викликає необхідність постійного вдосконалення особистісних характеристик, підвищення рівня наявних та набуття нових знань, орієнтації кожного педагога на особистісне зростання та професійна майстерність.

Професійна діяльність сучасного викладача відрізняється багатогранністю та багатоаспектністю. Ефективність практичної діяльності пов'язана не лише з постійним оновленням змісту освітніх програм, вирішенням педагогічних завдань, які щодня стоять перед ним, а й із зростаючими вимогами до особи самого викладача.

Перехід від знаної парадигми до особистісно орієнтованої діяльнісної системи освіти змінює суть, ціль та мотиви освіти; ступінь відповідальності учасників освітнього процесу та позицію педагога; форми, методи та засоби навчання, систему контролю та оцінки якості освіти.

Сенс підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів полягає не так у насиченні слухачів якоюсь кількістю інформації, скільки у розвитку у них таких навичок, як уміння оперувати предметним змістом знань, проектувати та моделювати свою діяльність.

Сучасна система підвищення кваліфікації є гнучкою, динамічною системою, адекватною вимогам конкретних освітніх установ та враховує сформовану професійно-педагогічну компетентність викладачів.

Перепідготовка та підвищення кваліфікації викладачів повинні здійснюватися на основі загальнонаукових принципів та системи деяких. Усі принципи, які передбачають можливість внесення змін та доповнень до змісту освітніх програм; принципу усвідомленої перспективи, що передбачає розуміння студентами та викладачами системи близьких, середніх та віддалених перспективи навчання; принципу різнобічного методичного консультування, який полягає у наявності зацікавленості від студентів та компетентності від викладача; принципу паритетності, заснованого на суб'єкт-суб'єктній взаємодії викладачів та студентів.

Інноваційні програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів мають спиратися на сучасні здобутки науки та техніки, світовий та вітчизняний досвід, нові освітні концепції, інноваційні форми, методи, засоби та технології навчання, враховувати загальні аспекти та особливості різних категорій викладачів, визначальних основні вимоги до їх професійних та особистісних якостям.

Наразі викладачі України мають можливість долучатися до курсів підвищення кваліфікації дистанційно, що дає змогу їх поєднувати з професійною діяльністю. Наразі, дистанційні курси підвищення кваліфікації в Україні започатковуються та проводяться громадськими організаціями різних напрямків, консультативно-дорадчі органи, інституції при державних органах влади.

Крім того, в українській мережі наявні мережі, в яких присутні курси, які можна пройти у будь-який час та отримати відповідні сертифікати. Це платформи Prometheus [1], EdEra [2] та ін. Саме такі курси підвищення кваліфікації надають змогу викладачу, особливо молодому, ставати більш професійним.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт платформи Prometheus. URL: https://prometheus.org.ua/
2. Офіційний сайт платформи EdEra. URL: https://www.ed-era.com/